

SVENSKA JOURNALEN

LÄKARMISSIONENS MEDLEMS-
OCH ORGANISATIONSTIDNING
NR 2 APRIL 2018 ÄRGÅNG 94

Sofia Wistam,
programledare.

SYDSUDAN:
De planterar
träd – mitt i
väpnad konflikt

HONDURAS:
Gemenskap
och lek en väg
bort från brott

ANNIKA HAGSTRÖM:
Om kvinnor
som har
stort mod

42

Så många påskägg delade
systrarna Tilda och Alva
Kaarto ut till barn i Kam-
pala, Uganda.

Hjälpande tv-ängel



VI HJÄLPER OMRÅDEN, FÖRETAG OCH MÄNNISKOR ATT VÄXA

När nya företag kan etablera sig och erbjuda arbetstillfällen skapar det liv och rörelse på platser som tidigare har varit öde, och gör skillnad i människors vardag. Det tycker vi är bra! Vi är ett fastighetsbolag som utvecklar kontors- och industrilokaler i expansiva områden i Stockholmsregionen. Du läser mer om oss på stendorren.se

STENDÖRREN

Lokaler som gör skillnad.



Alla har rätt till ett hem

För oss är det självklart att varje människa har rätt till ett tryggt hem – oavsett var du råkar födas eller bo. Vi är därför stolta över vårt långsiktiga samarbete där vi gemensamt kämpar för gatubarnen i Kampala, Uganda.

För varje såld bostad skänker Mäklarringen pengar till Läkarmissionens arbete på plats. Tillsammans fortsätter vi ge fler utsatta barn ett hem och en ny livschans.

Läs mer på maklarringen.se/litebattre

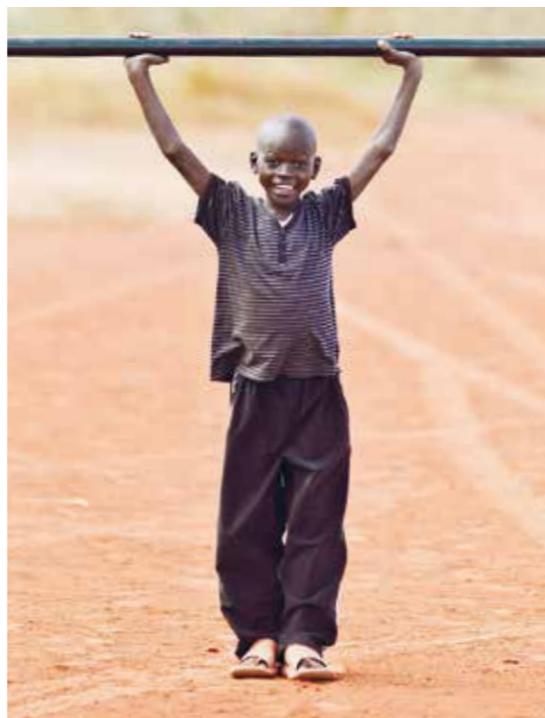


Foto: Hans-Jørgen Rasmussen

Läkarmissionen

HEJ!

VÄLKOMMEN TILL SVENSKA JOURNALEN NR 2, 2018



I Dhakas slum spelar religion ingen roll

Slummen i Dhaka är ingen rolig plats. Det är smutsigt, mörkt och kvavt med råttor som springer omkring. Det är obehagligt att vara där bara en timma. Där lever tusentals människor och där stöder Läkarmissionen ett projekt som hjälper de allra mest utsatta.

För några veckor sedan satt jag i lunchrummet hos Läkarmissionens partner på plats, och log för mig själv när jag såg blandningen av människor. En kvinna med en röd prick i pannan, på typiskt hinduvis, satt mitt emot mig och bredvid mig satt Masuma i sin slöja. Organisationen som Läkarmissionen stöder är kristen. "Hur går det för er att jobba ihop", undrade jag och fick glada skratt till svar. De såg inte de olika religionerna som något problem. På jobbet har de ett gemensamt mål: Att hjälpa människor ur fattigdom.

Både mammor och barn får hjälp med skolgång. Barnen får en chans att läsa ikapp de första åren för att sedan kunna göra inträdesprov och gå i vanliga skolan. "De tillhör nästan alltid toppskiktet i sin klass sen", berättar en av kvinnorna. Mammorna får hjälp med självförsörjningsprojekt och när de tjänar egna pengar satsar de på barnens skolgång och på att lämna slummen.

Ibland misstar vi oss och tror att olika religioner per automatik leder till problem och konflikter. Så är inte fallet i Dhaka. Här förändras liv, tack vare människorna runt detta lunchbord, och Läkarmissionens givare förstås.

EVA NORDENSTAM VON DELWIG
INFORMATIONANSVARIG PÅ LÄKARMISSIONEN



FOTO: TORLEIF SVENSSON

Här lever visionen om ett jordbruksland. Sid 08



FOTO: MARIA KAARTO

- 06 Marlene Agemos kaffe gör världen bättre.
- 07 Johan Lilja: Vägen till målet är ofta svårnavigerad.
- 14 Sofia Wistam leder gala för Läkarmissionen.
- 18 Klubben som hjälper unga i Honduras att lämna kriminaliteten.
- 22 Faria Binte Zair hjälper landsmän i Bangladesh.

Svenska påskägg skänkte glädje i Kampala. Sid 04



FOTO: TORLEIF SVENSSON

- 24 Challenge4Charity – Utmaning med vinst i alla lägen.
- 26 Svårigheter och möjligheter med volontärturism.
- 28 Annika Hagström om möten med modiga kvinnor.
- 29 Claudette Kigeme hjälper kvinnor i Burundi.

En fristad utan våld för unga i Honduras. Sid 18

Läkarmissionen

MÅLET FÖR LÄKARMISSIONEN ÄR att stödja utsatta människors egen kraft och vilja att förändra sin framtid. Tack vare Läkarmissionens alla gåvogivare kan vi varje år genomföra internationella hjälpinsatser för närmare hundra miljoner kronor i fyra världsdelar, med tyngdpunkt på Afrika. För en hållbar och rättvis förändring kopplar vi ihop våra olika insatsområden till en kedja av insatser, Läkarmissionens utvecklingskedja.



Programledaren Sofia Wistam älskar att vara mamma.

Foto: Fredrik Sandberg/TT

38

länder i världen har fått stöd från Läkarmissionen under 2017, tack vare Läkarmissionens givare.

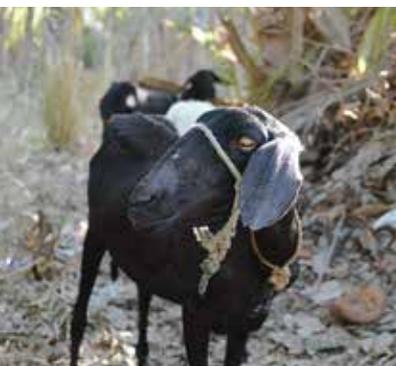


FOTO: LÄKARMISSIONEN

85

getter har delats ut till behövande familjer i Nepal under 2017. Det är främst människor som drabbats av lepra, som genom en get och enklare utbildning i djurskötsel får en chans att försörja sig och sin familj.

15

tusen mammor i det hårt drabbade Sydsudan har sedan mars 2017 fått grundläggande utbildning i graviditet, förlösning och föräldraskap via Läkarmissionens partner Medair.



FOTO: MARIA KAARTO

Glad påsk alla barn i Kampala!

Systrarna Kaarto åkte till Uganda med svenska påskägg.

Tilda och Alva Kaarto firade ett annorlunda påsklov förra året när de följde med sin mamma Maria, som arbetar på Läkarmissionen, till Uganda.

RESAN GICK TILL Ugandas huvudstad Kampala, där systrarna träffade barn som får hjälp av Läkarmissionens partner Retrak.

– De har blivit av med sina föräldrar. Det verkade vara jätte, jättetråkigt. Men här får de det bättre. De får en ny familj, säger Tilda som är 9 år.

Arbetet med gatubarn i

Kampala drivs i flera steg. Den uppsökande verksamheten på gatan och centret som systrarna besökte är till för barn som har bestämt sig för att lämna gatan. De bor där i väntan på en ny familj och får hjälp att komma ikapp i skolan.

Systrarna hade med sig påskägg. Både Alvas förskola och Tildas klass hade skickat med kassar fulla av påskägg med godis och leksaker.

– Först visste de inte att det gick att öppna dem men de blev glada ändå. Vissa fick lego i sina påskägg och jag fick hjälpa till att bygga ihop

det. Jag älskar lego, berättar Tilda.

Flickorna var med på påskfesten på centret där de lekte lekar och åt god mat.

– Man fick äta så mycket man ville och de åt så här stora portioner, säger Alva och brer ut armarna. Det var kycpling och friterade potatisar och något annat jag inte vågade smaka.

Storasyster Tilda däremot vågade smaka ugalin, en slags majsgröt som man äter i Uganda.

– Det smakade lite speci-



FOTO: MARIA KAARTO



FOTO: MARIA KAARTO



FOTO: MARIA KAARTO

Efter resan har Tildas klass brevväxlat med barnen på centret.

”Först visste de inte att det gick att öppna dem men de blev glada ändå.”

ellt men barnen verkade inte bry sig om vad det var för mat. De bara åt. Och det bästa var att man inte behövde tänka på bordsskicket, säger Tilda.

Något Tilda och Alva tyckte var lite konstigt var att det var en hög mur med

taggtråd runt centret.

– Här i Sverige har vi bara sånt vid fängelser, men det här var inget fängelse. Det var bara för att ingen skulle kunna komma in där, utan för att det skulle vara tryggt.

SYSTRARNA KÄNDE sig trygga på centret. Det fanns enkla fotbollsmål och en gräsplätt där de kunde spela fotboll. Och alla sjöng ”Det lilla ljus jag har” på engelska och den sången kunde även Alva och Tilda. Väningsängarna hade ingen stege och

det gillade Alva eftersom hon är mycket förtjust i att hoppa och klättra. Anledningen till centret, att barn ska ha en familj, tycker Tilda är viktigt.

– Visst kan det vara skönt att slippa tjat och sånt, men det är alltid skönt att veta att man har en förälder som tar hand om en och någon som kan läsa godnattsaga.

– Det är bra att ge pengar till Läkarmissionen. De går till att hjälpa barn som har det väldigt svårt, säger hon.

TEXT: EVA NORDENSTAM VON DELWIG

Ny damm blev fina fisken

För fem år sedan fick 30-åriga Kamrunahar sitt första lån från självhjälpsgruppen i Bangladesh, för att anlägga en kombinerad fiskdamm och risodling.

Resultatet blev så bra att hon och maken Helal som bor i byn Chalkberbari i centrala Bangladesh nu har skaffat sig en damm till. De odlar två olika sorters fiskar som de säljer till uppköpare.

– Tack vare fisken kan vi bekosta våra barns utbildning och dessutom har vi kunnat köpa en ko och ett antal ankor, berättar Kamrunahar stolt.

”Tack vare fisken kan vi bekosta våra barns utbildning och dessutom har vi kunnat köpa en ko och ett antal ankor.”



FOTO: HANS-JØRGEN RAMSTEDT

Kamrunahar och maken Helal odlar två olika sorters fiskar.

Bönor för en bättre värld

Överskottet av Fru Vintage kaffe går till Läkarmissionen.

I februari var det releasefest för Fru Vintage 11-kaffe, ett nytt kaffe där delar av överskottet går till Läkarmissionen. Lyxiga bönor i en vacker förpackning.

Vem är Fru Vintage och varför dricker hon kaffe?

– Jag heter egentligen Marlene Agemo och har en blogg som heter Fru Vintage som jag har drivit sedan 2012. Det är en blogg om inredning, resor och annat som inspirerar mig. Och mina viktiga 11-kaffe-stunder såklart.

– Och jag älskar kaffe! Det



Marlene Agemo älskar kaffe.

Fru Vintage kaffe.

är helt klart en social dryck, som skapar trevnad och samhörighet på något sätt.

Ditt kaffe är väldigt vackert förpackat?

– Jag ville åt den lite ruffa, industriella känslan. Min son har ritat loggan för hand och vi har fått hjälp av ett företag att få fram en gummistämpel. Sen stämplar vi alla påsar själva just för att få till den handgjorda, lite

skeva känslan.

Varför har du valt Läkarmissionen som förmåntagare?

– Jag var anställd på Läkarmissionen under drygt fyra år och tog hand om ett koncept för deras second hand-butiker. Jag har sett deras arbete på nära håll och har stort

förtroende för allt de gör.

– Och jag tycker om produkter med mervärde, som att jag kan dricka gott kaffe och samtidigt vara med och förändra framtiden för utsatta människor. Det krävs så lite för att faktiskt göra skillnad för någon annan.

TEXT: THERESE HEDLUND

Här hittar du Fru Vintage kaffe: Fru Vintage blogg: www.fruvintage.com

Värdshuset dukade upp för välgörenhet

Ville stödja Läkarmissionen på internationella kvinnodagen.

Inför Läkarmissionens kampanj på internationella kvinnodagen bjöd bloggarna Alexandra Kamperhaug och Anja Forsnor in till en middag på Ulriksdals Värdshus tillsammans med Läkarmissionen. Syftet var att få hjälp att uppmärksamma det viktiga arbetet mot kvinnlig könsstympning.

NÄR FREDRIK Västberg på Ulriksdals Värdshus hörde om initiativet erbjöd de sig att bjuda på all mat och en

avskild liten del av restaurangen för Läkarmissionens event.

Varför valde ni att göra detta?

– Vi tycker att det är ett fantastiskt och solklart värde att vara med och bidra med detta. Jämställdhetsfrågor är viktigt för oss, både i Sverige och i andra delar av världen.

Varför tycker ni att det är viktigt att jobba mot könsstympning?

– Könsstympning orsakar livslånga lidanden för kvin-

nor och är fortfarande alltför utbredd. Det är sånt som inte borde förekomma 2018!

– Om vi genom att ställa våra lokaler till förfogande och hjälpa till med mat kan stötta Läkarmissionen i arbetet för att motverka könsstympning och på så sätt förbättra kvinnors rättigheter gör vi gärna det.

FÖRUTOM MATEN gav värdshuset 100 kronor till Läkarmissionen för varje sällskap som besökte restaurangen under internationella kvinnodagen.

TEXT: HANNA ROSELL
FOTO: ANNA LEDIN WIRÉN

Visa vänlighet mot oliktankare

Vänliga Veckans tema var i år extra utmanande.

Årets Vänliga Vecka handlade som vanligt om att vara vänlig på jobbet, hemma och i trafiken, men extratemat var ovanligt utmanande: Var vänlig mot någon som inte tycker som du.

Även i år var det många tidningar, bloggar och radiokanaler som uppmärksammade Vänliga Veckan och årets tema var extra utmanande. Även många som Läkarmissionen samarbetar med ute i världen har stora utmaningar med meningsmotsättningar. Burundi är ett land som befinner sig i konflikt just nu. Där stöder Läkarmissionen ett arbete med spargrupper där olika etniska, politiska och religiösa grupper sparar tillsammans.

”När striderna är som he-



Pressklipp från Vänliga Veckan.

tast motverkar spargrupperna ryktesspridning eftersom vi hela tiden fortsätter att träffas och kan konfrontera varandra direkt och räta ut frågor. Alla respekterar varandra och fortsätter stötta varandra och hjälpa sjuka oavsett etnisk eller politisk tillhörighet. När andra märker detta minskar misstänksamheten, även i samhället,” berättar en ledare för grupperna. De kan bli föredömen för oss i Sverige.

Vägen till målet är inte helt rak

Det är inte utan att jag ibland är rädd att man ska ta mitt liv. Att sätta sig upp mot makten kan kosta allt”. I samtalet med en av våra samarbetspartner, så var det dessa ord som tog tag i mig. Att leva sitt liv för andra har ett pris, även om vi inte alltid kan se det på utsidan. Det är också skälet till varför jag inte skriver ut personens namn. Att driva kampen mot orättvisor och övergrepp är en given position att ta. Det finns sällan någon som tycker att det provocerar eller utmanar. Utifrån betraktat är detta oantastligt och en självklarhet. Något som alla är helt överens om.

Det som är mycket svårare är när vi som civila aktörer ska ge hjälp till dem som behöver det mest, och samtidigt måste ha någon form av relation till dem som har makten i landet. Är det rätt att hjälpa dem som är fattiga i länder där en diktator bestämmer allt? Där rättsstaten är obefintlig och där endast ett fåtal har det bra på bekostnad av det stora flertalet. Ska man verkligen hjälpa när skulden för fattigdomen är så tydligt kopplad till en ledares oförmåga att förse sin befolkning med det mest grundläggande? Livet är inte så enkelt som att vi kan placera in allt som svart eller vitt. Det mesta vi möter är en slags gråskala. Det enkla blir plötsligt svårt. Det blir en fråga om olika avvägningar, och grundläggande för Läkarmissionen är

”Ett enda felsteg och man kan förlora det man har byggt upp.”

att ha ett tydligt mål som rättesnöre för att inte hamna fel.

Läkarmissionen arbetar med lokala partners som ofta balanserar sina

insatser på en knivsegg. Ett enda felsteg och man kan förlora det man har byggt upp. Det kan vara ett personligt offer, men lika mycket en förlust för alla dem som deltar i organisationens program, som har till syfte att rädda liv och ge hopp om en bättre framtid. De har valt att samarbeta med makten för att nå fram med sitt stöd utan att fördenskull sanktionera allt vad regimen gör. Är det rätt, är det fel? Att arbeta med en person eller samarbeta med regim betyder inte att man gillar allt den gör, men det kan faktiskt vara den enda vägen till att nå fram till den som behöver hjälpen bäst. Här kommer åsikterna alltid att gå isär. Vi är ofta överens om de övergripande målen, men allt som oftast är vi oense om medlen att nå dit.

Läkarmissionen ser samarbete som en grundbult för ett framgångsrikt biståndsarbete, men ser också de stora utmaningarna med att samverka med den som bryter mot mänskliga rättigheter och förtrycker den som är svag. Vägen till målet går ofta genom svårnavigerad terräng.

JOHAN LILJA
DIREKTOR PÅ LÄKARMISSIONEN



Fredrik Västberg, Ulriksdals Värdshus.



Bloggarna Alexandra Kamperhaug och Anja Forsnor, bilden längst upp till höger, bjöd tillsammans med Läkarmissionen in sina vänner till middag och information om arbetet mot könsstympning på Ulriksdals Värdshus.



GRÖNT MOTSTÅND SÅR HOPP

De är som en liten motståndsrörelse, Ephraim Ismail och hans trädplanterande vänner i Sydsudans huvudstad Juba.

Trots att landet befinner sig i djupaste kris, med väpnad konflikt och hungersnöd på vissa håll, vägrar de att resignera.

– Vi skulle kunna bli ett fantastiskt skogs- och jordbruksland, och den visionen driver oss, säger han.

TEXT: BERTHIL ÅKERLUND / FOTO: TORLEIF SVENSSON

Peter Loro är en av många småjordbrukare som fått hjälp av Läkarmissionens trädplanteringsprogram. Han har drivit upp tio tunnland teak.

SYDSUDAN: PLANTSKOLA

S

oldaten kan inte vara mer än sjutton år och bär sin Kalasnikov som om det vore ett leksaksvapen – med handen om pipan.

Han tittar misstänksamt in i bilen och fäster blicken på kamerorna. Han frågar vart vi ska.

– Till plantskolan, svarar vår värd Ephraim.

– Ni ska ta bilder?

– Det är tänkt så.

– Du vet väl att det är förbjudet att ta bilder här i stan.

– Du behöver inte vara orolig. Vi ska ta bilder på plantskolan, bara där.

Han tycks tvivla.

– Mina gäster är att lita på, det går jag i god för, tillägger Ephraim.

Rekryten står tyst och verkar inte veta om han ska släppa igenom oss.

– Ni kan åka, säger han till sist. Men kom ihåg vad jag sagt om bilderna, inga här omkring.

Ephraim svänger tvärt och kör in på en mindre väg.

– Vår regim ogillar kameror eftersom de berättar sanningen, och den vill man inte ska komma ut, säger han med ett syrligt tonfall.

VI BEFINNER OSS i utkanten av Sydsudans huvudstad Juba. En stad märkt och plågad av den väpnade konflikt som pågått i landet sedan 2013.

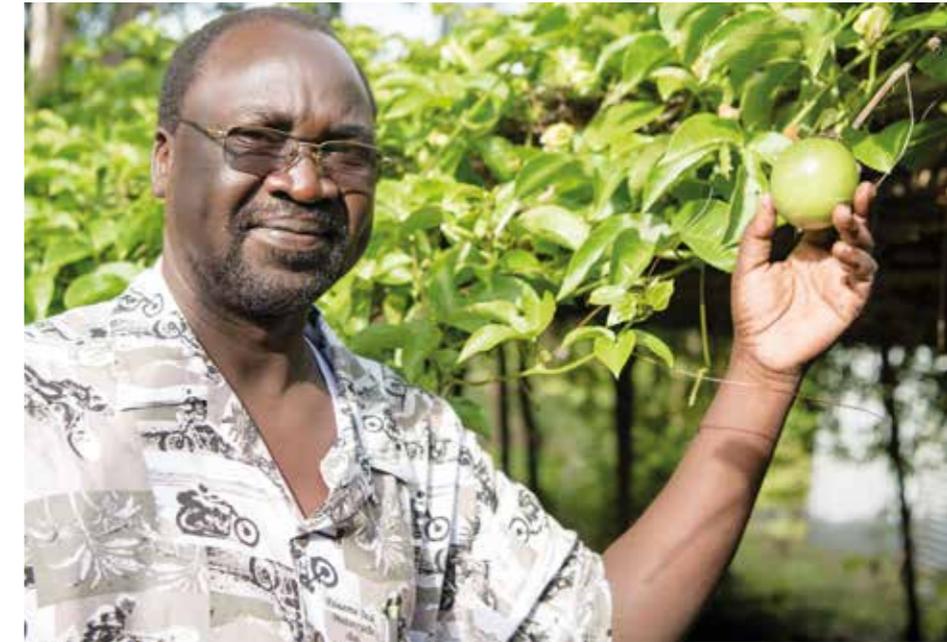
Oro och rädsla är väl ord som bäst beskriver den stämning som råder.

Två gånger har omfattande strider ägt rum i staden, senast juli 2016, och i krisens kölvatten har en epidemi av stöld och grovt våld uppstått. Tungt beväpnade män rör sig i Juba på nätterna och tar sig in där man tror sig hitta pengar eller föremål att sälja.



Med sina bördiga jordar och sitt varma, fuktiga klimat skulle Sydsudan kunna bli ett framstående jordbruksland – vilket det också fanns en plan för.

LÄS MER OCH STÖTTA VÅRT ARBETE:
WWW.LAKARMISSIONEN.SE



– Det är inte lätt att arbeta under krig, men vi har aldrig haft en tanke på att ge upp eller ta en paus, säger Ephraim Ismail, som administrerar trädplanteringsprogrammet.

”Så länge det finns människor att hjälpa fortsätter vi. Det går väl knappast tänka sig någon bättre investering för framtiden än att plantera träd.”

– Det är svårt att veta vilka de är, de går bara under benämningen ”okända män med vapen”, säger Ephraim. De finns inte bara här i Juba, utan även i omgivningarna. De ger sig på bussar, lastbilar och hjälporganisationernas lager med livsmedel. Många oskyldiga har fått sätta livet till.

Vägen vi åker på är slingrande och omgiven av högt gräs. I Juba är gränsen mellan stad och landsbygd flytande och efter bara några minuters färd är vi ute på ”landet”.

STORA AREALER odlingsmark breder ut sig men vi ser inte många människor, bara några kvinnor som skördar okra. Kriget och den allmänna osäkerheten har gjort att många lämnat området eller begränsat sitt odlande till en liten täppa vid hyddan eller huset.

– Här är det, säger Ephraim och stannar vid ett stängsel. I nästa ögonblick går vi igenom en grind och kommer in på ett område som kan beskrivas som en lustgård.

Här växer åtskilligt av det som kan ge skörd på de här breddgraderna.

Grönsaker och fruktträd av allehanda slag: pumpa, citrus, mango, banan och passionsfrukt.

Och virkesträd som teak.

Men allt är plantor, i syfte att bli försörjning för människor runt omkring staden.

BAKOM PLANTSKOLAN står Sudan Development and Relief Organisation (SDRO), som sedan länge får stöd av Läkarmissionen.

De arbetar inte bara omkring Juba, utan även på flera andra håll i delstaten

SYDSUDAN: PLANTSKOLA



Emmanuel Dada är en färgstark småbonde som med stor framgång tagit del av trädplanteringsprogrammet. Han köper frön och driver upp plantor själv, som han säljer vidare på marknaden.

Equatoria. Men kriget gör det svårt att färdas längre sträcker och därför kan de i nuläget bara inrikta sig på områden nära huvudstaden.

SDRO har kontakt med närmare 50 jordbrukare.

– Det är en tuff situation, det ska jag inte förneka, säger Ephraim. Men vi har aldrig ens tänkt tanken på att avbryta eller ta en paus. Så länge det finns människor att hjälpa fortsätter vi. Det går väl knappast tänka sig någon bättre investering för framtiden än att plantera träd.

Hur många trädplantor SDRO distribuerat genom åren kan inte Ephraim säga på rak arm, men det rör sig om

åtskilliga tusen och de citrusodlingar och skogar som blivit resultatet har hjälpt människor i avlägsna områden att klara sin tillvaro.

Metoden är att småbönderna får köpa frön och växter från plantskolan, sedan bidrar SDRO med rådgivning och annan assistans. De har en traktor som bönderna får använda vid behov.

Mot bakgrund av att det är ganska nyligen (2011) som Sydsudan fick sin

50

Omkring så många jordbrukare får nu hjälp av plantskolan som Läkarmis-sionen stödjer.

självständighet är inbördeskriget djupt tragiskt. Efter många decennier av krig och konflikter skulle södra Sudan som egen stat resa sig ur askan.

– Det fanns en plan och vision om hur landet skulle byggas. De första fem åren skulle fokus ligga helt på att utveckla jordbruket. Vi har ju så enormt mycket bördiga jordar och skulle i stort sett kunna bli självförsörjande på livsmedel. Men planen utvecklades aldrig och nu är det som det är. Folk hungrar och det är FN som pumpar in mat i landet.

Hos Ephraim och hans kolleger har dock inte den gamla visionen dött – den fungerar som drivkraft för arbetet. De vill vara exempel på vad som går att göra



Genom att ympa kvistar från moderträd av hög kvalitet ger man småbönderna bästa förutsättningar för goda citrusskördar.

I krigets kölvatten har en våg av grova stölder drabbat Juba. En natt stals solcellsplattorna som gjorde det möjligt för programmet att använda elektrisk pump vid bevattning.

– Jag såg möjligheten och tog den, säger Peter Loro.

Inte heller plantskolan har varit forsknad från den stöldvåg som drabbat Juba. På en hög stålställning satt solcellsplattor som gjorde det möjligt att använda en elektrisk pump för vattenförsörjningen – det behövs ju mycket vatten för att driva upp plantor.

PLATTORNA STALS PÅ natten av ”okända män med vapen” och det blev förstas ett hårt slag för Ephraim och hans vänner. Men inte tillräckligt hårt för att stoppa dem.

– Nej, vi har en brunn och en handpump, det går det också, även om det

aldrig kan bli lika smidigt.

Dags för oss att lämna plantskolan och återvända in till staden. Men innan vi åker plockar Ephraim åt sig några mogna frukter och tar med till bilen.

När vi är tillbaka vid checkpointen stannar han och vinkar till sig den unge soldaten.

Han sträcker en hand med frukter genom rutan och med tacksamhet i blicken tar rekryten emot dem.

– En liten gest bara, ett tack för att han litade på oss, säger Ephraim när vi åker vidare. Situationen är ju väldigt spänd och det skadar aldrig med lite vänlighet.

”ATT VARA MAMMA ÄR FANTASTISKT”

Den 27 maj sänds den allra första Mamma-
galan. Ett initiativ av Läkarmissionen
tillsammans med Kanal 5. Och en av
programledarna blir fyrabarnsmamman och
tv-ängeln, Sofia Wistam.

TEXT: THERESE HEDLUND / FOTO: FREDRIK SANDBERG/TT

INTERVJU: SOFIA WISTAM

J

ag möter Sofia Wistam strax innan hon ska åka till Margate i Sydafrika med Läkarmissionen för att filma inför Mammagalan. De ska bland annat besöka barncentret Give a Child a Family och dess grundare Monica Woodhouse. Sofias yngste son, Lennox, ska följa med, men han är i skolan när vi ses för att prata om mammahjärtan, de som aldrig slutar slå, när de en gång börjat banka.

– Att få barn är att börja älska någon mer än sig själv. Efter det handlar hela livet om att sätta någon annan först. Men det är ett enormt ansvar att vara förälder, och se till att barnen mår bra, att följa och parera, säger Sofia.

Själv har hon fyra barn i åldrarna 11 till 26 och älskar att vara mamma. Hon behövde därför ingen längre betänketid för att säga ja till att, med poddkollegan Pernilla Wahlgren vid sin sida, leda Sveriges första gala helt ägnad alla mammor.

– Initiativet med en gala för världens mammor känns fantastiskt. En mamma som ger kärlek och trygghet ska vara en självklarhet för alla barn. Men en mamma behöver inte vara biologisk utan bara en person som älskar dig villkorslöst. Det kan vara en annan vuxen eller självklart även en pappa.

SOFIA HAR EN lång tv-karriär bakom sig. Det program hon är mest aktuell med nu är Sofias änglar, där hon, Mattias Särnholm och Johnnie Krigström, hjälper familjer som drabbats av svårigheter. Ett uppdrag som gjort att hon på ett nytt sätt vågat möta sina egna känslor, och även möta andras sorg och saknad.

– När vi träffar föräldrar som har förlorat ett barn, vilket jag tror är det



Sofias son Lennox gör en high five med några av barnen på barncentret Give a Child a Family.

värsta man kan råka ut för, slås jag ofta av hur de ändå fortsätter leva. Att de kan skratta och skämta, och gå upp på morgonen.

I BÖRJAN FUNDERADE Sofia mycket över det, men i dag ser hon hur valet att fortsätta leva kan öppna en väg tillbaka till glädjen – mitt i allt. Något vi kommer in på när jag ringer henne under resan till Sydafrika. När vi talas vid är de hos Monica Woodhouse på barncentret, och dagen innan besökte de en av Margates kåkstäder.

– Att komma dit kändes överkligt. Jag har sett mycket elände på tv men

”Våra skärmberoende ungar har mycket att lära av dem. Här blommar fantasin på ett annat sätt än hemma.”

att vara här är en annan sak. Och det är lärorikt för Lennox att se hur det kan vara. För honom är det självklart att ha en säng, mat, medicin, men när han tittade in i ett hus och frågade: ”Har de bara en stol och en matta?” och svaret blev ja, det är klart att det väcker tankar hos honom.

– Samma sak när vi mötte ett gäng killar som lekte kurragömma, stod på händer, voltade och hade jätteroligt. Våra skärmberoende ungar har mycket att lära av dem. Här blommar fantasin på ett annat sätt än hemma. En kille hade till exempel hur roligt som helst med en leksakstraktor utan hjul, en



SOFIA WISTAM:

Ålder: 51 år.

Bor: Lidingö.

Familj: Gift med Magnus, stolt mamma till barnen Kid, Sindy, Texas och Lennox.

Gör: Arbetar som programledare.



SOFIA WISTAM OM MONICA WOODHOUSE:

Otroligt varm, väldigt professionell och med ett enormt hjärta.

sådan som våra ungar hade slängt för länge sen.

Medan jag pratar med Sofia hör jag barn som sjunger i bakgrunden. Barn som bor på Give a Child a Family center, och som antingen är föräldralösa eller saknar en närstående att bo hos.

– När Monica köpte den här tomten på 1990-talet kunde hon nog inte se allt det här framför sig, men när jag står här nu och tittar på barnen som sjunger, inser jag att det är något unikt hon har byggt upp. Arbetet de utför här är magiskt. Därför är det så viktigt att fler blir månadsgivare, för att Monica och de andra ska veta vad de har att röra sig med och kunna hålla verksamheten stadig ekonomiskt så att de kan hjälpa fler.

För Monica Woodhouse är det själv-

klart att alla i ”hennes” barnaskara får en ny, bra familj, precis som hundratals andra fått innan dem. Monica arbetar hela tiden med att hitta, coacha och godkänna fler kloka vuxna som vill bli fosterföräldrar.

– Det krävs passion för att göra det här. Det är inget hastverk där de tänker, ”ja, den här familjen får väl duga”. En del familjer kan leva i fattigdom materiellt sett, men det finns massor av kärlek och de skulle aldrig sätta ett barn i en familj där de inte skulle lämna sina egna barn, säger Sofia.

Som hos Elisabeth, änkan de besökte häromdagen, som utöver sina egna fyra barn, har valt att öppna sitt hem för ett barn till.

– Hon pratade om sin fina lilla kille som om det var hennes egen, och det fanns inga tvivel om att han såg henne som sin mamma. Hon berättade att han är så rolig och härlig och att han älskar att sjunga och spela gitarr. ”Åh, vad bra tänkte vi, han har en hobby”, men så

DÄRFÖR EN MAMMAGALA

Kvinnor och barn är Läkarmissionens primära målgrupper. Att ordna en Mammagala känns därför väldigt naturligt, menar Läkarmissionens direktör Johan Lilja.

– I de flesta projekt där Läkarmissionen är engagerade ser vi att det är mammorna som är navet kring såväl familjens, som samhällets utveckling. Och vårt stöd för säkra förlossningar och olika bytvecklingsprojekt där kvinnor skapar försörjning för familjen, gör det självklart för oss att sätta dem i centrum.

Vad önskar ni uppnå?

– Galan är för alla som vill hylla sin egen mamma och som även vill hjälpa andra kvinnor. Vi vill lyfta fram fantastiska mammor i Sverige och samtidigt skapa bättre förutsättningar för att göra världen till en bättre plats.

– Som organisation hoppas vi på tusentals nya månadsgivare som vill stödja kampen för mammors rättigheter till god vård, utbildning och vilja att skapa en försörjning.

Hur finansieras eventet?

– Vi har ett flertal sponsorer och gör mindre av vår vanliga marknadsföring och styr om de pengarna till galan.

Är det här en gala ni tänker ska återkomma?

– Förhoppningen är att göra det här varje mors dag framöver. Vi hoppas att det blir en fin fest, och ett härligt tv-program.

TEXT: THERESE HEDLUND

gick han och hämtade gitarren, och det visade sig vara en planka med tre fiskelinor på. Det var hans gitarr. Det var så hjärtslitande.

– Så om det så är det sista vi gör här, så ska vi försöka se till att han får en riktig gitarr.

MEN ÄVEN OM de mitt i allt, sett många glada ansikten på resan, så finns allvaret hela tiden med, som i mötet med en liten fyraårig pojke som visade sig ha hiv, precis som hans syskon, samtidigt som deras mamma är döende i aids.

– Plötsligt inser man att de där små skrattande barnen inom snar framtid kommer vara utan sin mamma.

Och i bästa fall finns då Monica och hennes team där och fångar upp. Mötet med fyraåringen kom att djupt beröra Sofia åter igen när hon efteråt frågade Lennox vad han skulle sakna mest om han bodde här.

– Hans svar blev: ”DIG”, säger Sofia och tystnar.

I slumområdet Villanueva härskar de kriminella gängen. Genom Impactos ungdomsklubbar, som stöds av Läkarmissionen, lyckas hundratals flickor och pojkar välja en annan väg i livet.

TEXT: CONNY SJÖBERG / FOTO: TORLEIF SVENSSON

MED RYGGGEN MOT VÅLDET

**BILDREPORTAGE:
HONDURAS**



Äventyrligt liv. På den årliga utflykten upp i bergen ingick en äventyrsbana – läskigt men roligt.



Håller kvar kontakten. Impactos ledare Maria Rivero (t v) fortsätter att hålla kontakten med de tidigare medlemmarna.



Bättre skolresultat. Keyrins skolresultat har förbättrats dramatiskt, sedan hon kom med i klubben.



Uppvuxna med våldet. Dagens lektion handlar om våld i hemmet, vilket många av barnen har egna erfarenheter av.



Kul med hjul. I klubben blandas lek och allvar på ett sätt som gör att närvaron alltid är hög.

”VI ÄR MÅNGA
LANDSMÄN
SOM VILL
HJÄLPA TILL”



Som medmänniska från Bangladesh, gör Faria Binte Zahir allt för att hjälpa rohingyafolket.

För att bistå människor i nöd behövs inte bara pengar, mat, tält och filter. Det behövs även människor som hjälper till med den enorma logistiken för att distribuera allt på plats. Sådana som Faria Binte Zahir.

UNHCR. Då intervjuade hon rohingyavinnor om deras hälsa, och mötte många offer för människosmuggling. Kvinnor som trodde att de skulle komma till Malaysia men i stället hamnade i Bangladesh.

”Jag känner att jag gör något bra för andra människor.”

I TAKT MED att flyktingkrisen förvärrades i slutet av augusti i fjol tipsade en bekant Faria om den lediga tjänsten hos ADRA. Att hon dessutom kunde engelska tror hon själv var ett plus för att bli antagen, och hon har inget emot att hjälpa till som tolk när Läkarmissionen besöker lägret Leda.

En av de många bangladeshier som arbetar med att dela ut mat till de rohingyer som flytt från Burma är Faria Binte Zahir. Precis som många andra bangladeshier känner Faria att hon kan identifiera sig med de rohingyer som flytt, då de delar språk, religion och kultur.

– Jag såg det som en bra chans att praktisera min engelska också, säger hon och skrattar.

Faria Binte Zahirs arbetsdagar är långa och intensiva, men hon gillar sitt jobb.

– Jag känner att jag gör något bra för andra människor, och det känns väldigt viktigt för mig.

TEXT: SUSANNA AHLFORS

– Vi är många landsmän som vill hjälpa dem och deras situation gör mig så ledsen, de har sina rötter härifrån och är människor precis som vi.

FARIAS FARFAR var frihetskämpe i kriget mot Pakistan 1971, och de många historier hon hört från honom gör att hon lätt kan identifiera sig med dagens människor på flykt.

Hennes vilja att arbeta för en hjälporganisation blev starkare för ett par år sedan, efter att hon hade jobbat som volontär en vecka åt



FARIA BINTE ZAHIR:

Ålder: 24 år

Bor: Staden Cox's Bazar i södra Bangladesh.

Familj: Lever med mamma, pappa och tre syskon.

Gör: Arbetar som food distribution assistant för ADRA i flyktingläger för rohingyer.

Tävlingen där alla är vinnare

Gillar du att sätta upp mål, och känner du för att utmana en vän i en aktivitet ni båda gillar, där ingen kommer att förlora? Då kan Challenge4Charity vara något för dig.

– Det finns bara vinnare i det här, säger initiativtagaren Mats Danson.

Mats Danson, du jobbar till vardags för Läkarmissionen och har utformat Challenge4Charity. Berätta, vad är det för något?

– Det är ett nytt sätt att kombinera en rolig stund med att ge en gåva till dem som behöver. Kortfattat så utmanar man någon i en valfri aktivitet, och den som "förlorar" ger en gåva till Läkarmissionens hjälparbete. Men i verkligheten finns det ju inga förlorare i detta, utan bara vinnare.

"Det är ett nytt roligt sätt att kombinera en rolig stund med att ge en gåva till dem som behöver."

Vad kan det handla om för utmaningar?

– Det kan handla om vad som helst som du skulle vilja utmana någon i egentligen.

– Just nu är det många fysiska utmaningar, men vi har även en utmaning att sälja något av ditt överflöd, eller att spela mobilspelet Wordfeud mot någon. Det

finns också en företagsutmaning där vi på Läkarmissionen utmanar företag att ge en gåva för varje ny kund, eller slutfört projekt.

Hur kom du på idén?

– Det började med att min fru och jag alltid utmanar varandra på olika saker och istället för att man ska ge varandra en slant är det ju bättre att ge till dem som behöver det mer. Så jag har tänkt ganska länge på idén och byggt upp utmaningarna och hemsidan successivt under det senaste halvåret.

Det skvallras om att du själv utmanar kända som okända idrottare i deras respektive idrotter.

– Ja, nu i vår ska Mattias Sunneborn, som jag ser som en av Sveriges bästa friidrottare och kanske världens bästa veteran-friidrottare genom tiderna, möta mig i 400 meter. Fem tusen kronor är insatsen och jag har sponsorer som ska betala min del. Om jag förlorar alltså (Mats skrattar). Ett par andra namn har jag också kontakt med, men avslöjar inget förrän det är helt klart.

Challenge4Charity har bland annat redan fått uppmärksamhet i lokalpressen i Skellefteå där du bor. Vad har du fått för reaktioner?

– Den lokala tennisklubben har annonserat om detta till sina medlemmar och jag

har också fått en och annan som antagit min tennisutmaning. Jag tror att folk tycker det är kul att både umgås, röra på sig och bidra till en bättre värld.

Vem kan vara med och skapa en utmaning?

– Alla kan göra en utmaning, man fyller bara i ett

formulär på challenge4charity.se. Vi har både företagsutmaningar och utmaningar för privatpersoner. Drömmen är en utmaning från Ingemar Stenmark i "sittande stolen" (jägarvila). Det skulle vara något. Men allas utmaningar är viktiga, stora som små.

TEXT: JOHANNA BERGKRATZ



Under våren kommer Mats Danson att utmana friidrottaren Mattias Sunneborn i 400 meter löpning.

FOTO: CLAUDIO BRESCIANI/TT



Mats Danson, till höger, utmanade Victor Agnarsson på Skellefteå Tennisklubb.



Reportage om Challenge4Charity i tidningen Norran.

KÄNDISAR SOM HAKAT PÅ:

Malin Ewerlöf ställer upp på ett 800 meterslopp i juni mot Läkarmissionens Mats Danson samt Helen Karlström, och Shirley Clamp som har en sångutmaning alla kan vara med i. Flera företag är med och ger pengar för varje ny kund, vid avslutat projekt, eller lägger på en procent för varje gåvokort de köper för att ge bort.

Så gör du för att utmana någon i Challenge4Charity

Fyll i formuläret på www.challenge4charity.se eller maila mats.danson@lakarmissionen.se. Du behöver inte fylla i formuläret för att vara med. Du kan enkelt göra det på egen hand med hjälp av swish.

1. Utmana någon på något.
2. Ha kul!
3. "Förloraren" swishar till 90 00 217.
4. Ta gärna en bild och hashtagga #challenge4charity och lägg på sociala medier. Lycka till!

BAKSIDAN AV VOLONTÄR- TURISMEN

Att arbeta på barnhem i Afrika lockar många som längtar efter att göra gott för dem som har det svårt. Men hur vet man att man verkligen gör nytta?

TEXT: THERESE HEDLUND / FOTO: HÅKAN FLANK



MONICA
WOODHOUSE

Driver barncentret Give a Child a Family i Margate i Sydafrika, som har sett till att över 400 barn som saknar eller inte kan bo med sina biologiska föräldrar, har fått en ny familj. Ett framgångsrikt koncept och arbetsätt som även har implementerats i länder som Namibia, Kenya och Moçambique.

DET HAR STORMAT mycket kring volontärturism på barnhem på senare år. Röster har höjts för att sätta stopp för västerlänningar som åker iväg och jobbar på barnhem i Afrika för att förbättra sitt CV eller lätta sitt dåliga samvete. Självklart har många en vilja att få göra skillnad och det görs också mycket bra i olika projekt. En del verksamhet är beroende av volontärer för att fungera. Men det går ändå inte att blunda för volontärturismens baksidor, speciellt när verksamheten handlar om små barn.

Man vet idag att cirka 80 procent av de barn som sägs vara föräldralösa i Afrika inte är det. Många har hämtats från föräldrar som tror att barnen ska komma tillbaka, medan de istället adopteras bort illegalt eller får växa upp på barnhem. Monica Woodhouse från barncentret Give a Child a Family i Sydafrika, som arbetar för att hitta nya hem till barn som inte kan växa upp med sina biologiska föräldrar, har sett flera exempel där volontärturism har varit direkt skadligt. Barnhem som drivs med ohederliga motiv för att tjäna pengar via privata gåvogivare och där personalen består av gratisarbetande volontärer.

– De är där under en kort period, några dagar, eller en vecka för att hjälpa till, men eftersom många barnhem saknar en ordentlig struktur och fast personal, så blir de ansvariga för barnen.

De små placeras hela tiden i nya

”Våra volontärer får aldrig vara ensamma med barnen.”

famnar som sedan försvinner, vilket kan leda till djup vilshenhet och mental ohälsa.

– De barnen lär sig aldrig att bygga relationer eller att knyta an till människor utan blir förstörda för livet. De kan ty sig till vem som helst vilket är jättefarligt.

MONICA WOODHOUSE HAR sett exempel på fungerande skolhem som, när de får besök av personer som donerar pengar till dem, byter ut skyltarna så att de ”plötsligt” är ett barnhem, vilket ökar givandet.

– Det finns de som tar in fattiga barn från byn som inte bor där för att besökarna ska se snoriga och smutsiga barn, som för att säga ”Det här är våra föräldralösa, vi behöver er hjälp”. Det är fruktansvärt.

Monica Woodhouse skulle helst se att det inte fanns några barnhem alls.

– I Sverige finns det inga barnhem, varför ska det då finnas i Afrika?

Hon ser gärna att fler får upp ögonen för missbruket av volontärturismen,

men vill samtidigt uppmuntra fler att bli volontärer. Man ska bara se till att det finns tydliga riktlinjer kring verksamheten.

Vad säger du till den som vill arbeta på barnhem?

– Det handlar om att se de egna motiven. Varför vill jag det? Om det handlar mer om mina egna behov, för att jag ska känna mig viktig, då blir det fel. I så fall kanske du hjälper barnen bättre från Sverige genom att samla in pengar, i stället för att resa i väg några veckor utan att kunna språket.

På Give a Child a Family tar man gärna emot volontärer, men är noga med vilka de är.

– Det handlar återigen om motivet, att fokus inte ligger på dem själva, utan att de har ett tjänande hjärta, samt att insatsen är kopplad till vår organisation. Vi säger inte ”kom och jobba med barnen”, utan vi säger kom och hjälp vår organisation. Skala potatis, måla fönster eller ge simlektioner. Och våra volontärer får aldrig vara ensamma med barnen utan det är alltid någon ur personalen med dem.

ENLIGT FN:s barnkonvention bör alla barn få växa upp i en familjemiljö. Om familjen har problem är det bättre att hjälpa och stärka de biologiska föräldrarna än att ta barnen till en institution, menar Monica. Det är fokus hos Give a Child a Family.

Under de senaste fem åren har organisationen bedrivit förebyggande arbete för att stärka tusentals familjer. Det har hållits kurser i föräldraskap, traumabehandling, hälsa och hållbarhet. De undervisar även om barns rättigheter och arbetar med att bygga upp barnens integritet.

– Det handlar hela tiden om barnens bästa, säger Monica Woodhouse.

Så fungerar volontärturism

Volontärturism: Att som västerlänning ge av sin tid och kraft under en kortare period, för att hjälpa människor i utsatta

situationer. Ett socialt ansvarstagande som inte genererar lön eller annan ekonomisk vinning.

Frågor att ställa sig som blivande volontär: Varför vill jag jobba som volontär? Vilka ligger bakom verksamheten jag ska till?

Hur ser deras ekonomi ut? Vad förmedlas via hemsidor och marknadsföringsmaterial?

”Berättelser om hopp och mod”

När Svenska Journalen dimper ner i min brevlåda blir jag alltid glad. I tider av rapportering om våld, elände och ”fake news”, så vet jag att jag kommer att hitta berättelser om mod och hopp i denna tidning. Berättelser som inspirerar.

På omslaget till det senaste numret ser jag ett välbekant ansikte. En arbetskamrat och vän som kämpar mer än de flesta mot mörka krafter i vårt samhälle. Hon får frågan ”Du verkar så orädd?” Hennes svar andas vishet och erfarenhet: ”Låt dig inte luras. Jag är livrädd. Mest hela tiden. Men jag låter inte rädslan styra mig.”

Alexandra Pascalidou är ingen okänd stämma i vårt ständigt brusande mediahav. Tvärtom. Ändå får hon mig att tänka på de okända kvinnor, mammor, systrar jag mött i livet som visat på stort mod utan att någonsin få uppmärksamhet bortom den lilla privata sfären.

JAG TÄNKER PÅ de ungdomar jag mötte på Stockholms centralstation för drygt två år sedan som hade gjort sig redo för att möta människor på flykt. ”Refugees welcome” stod det på deras plakat och jag minns doften av nybakta bullar på perrongen. Scener utspelade sig som jag aldrig skall glömma. Vad som än händer kommer deras insatser att finnas kvar i många människors medvetande.

Jag tänker på mammorna i Mogadishu, Somalia, för drygt två decennier sedan. Svenska Lena hade kidnappats och hölls fången under sjutton hemska



FOTO: HAKAN FLANK

”Kidnapparna hade blivit utskällda av sina mammor.”

dygn, inlåst och skräckslagen för att bli våldtagen. Jag minns händelsen särskilt väl eftersom jag träffade Lena på flygplatsen i Mogadishu en tid innan kidnappningen inträffade. Lena berättade att hon arbetade som volontär i det fattiga landet på Afrikas horn. Jag och mitt team var där för att följa prästen Stig Jonsson som arbetade med ett biståndsprojekt i Somalia just då.

Väl hemma igen gick det inte många veckor förrän vi fick veta att Lena hade kidnappats. Det fanns bara en sak att göra, att fara tillbaka till Somalia för

att skildra vad som hänt. Efter sjutton långa dagar och nätter i fångenskap blev Lena frigiven. En sen kväll i Mogadishu fick vi veta hur det gick till.

Kidnapparna hade blivit utskällda av sina mammor. Med risk för sina egna liv hade mammorna lyckats övertala sina barn, kidnapparna, att släppa Lena. De anonyma mammorna räddade Lena. När hon långt senare talade om sina upplevelser sa hon att hon önskade återvända till Somalia för att möta mammorna igen. Och även kidnapparna.

– Jag har mött så mycket gemenskap och värme. Förmodligen är det svensk naivitet men kanske skulle jag kunna få männen att förstå. Jag tycker synd om dem, sa hon.

Vårt reportage i SVT om kidnappningen fick namnet ”Änglarna i Mogadishu”.

EN ANNAN kvinna som visat ett ovanligt mod är min egen danska moster. En djupt troende kvinna som jag som barn besökte många gånger i hennes hem i Esbjerg. Hon var min mamas äldsta syster. Äldst av fjorton syskon. Jag minns särskilt en stor målning på väggen i hennes hus. Den föreställde Jesus i vita kläder på väg upp till himlen. Målningen var stor som en altartavla och gav därmed rummet intrycket av att vara en kyrka.

En kväll efter att min moster Ingeborg hade gått och lagt sig, märkte hon att

det rörde sig inne i huset. Hon blev med ens klarvaken när hon fick se två män som höll på att rensa skåp och lådor i halvmörkret. När hon senare berättade om händelsen frågade vi om hon inte blev rädd. Hennes svar glömmes jag aldrig: ”Nej jag blev inte rädd, jag sa till de unga männen: Tag vad ni behöver och gå sedan i Guds frid!”

Annika Hagström



Annika Hagström, mångfacetterad journalist och författare som också producerat dokumentärfilmer och arbetar som programledare.



FOTO: TORLEIF SVENSSON

Här får kvinnor hjälp att läsa och skriva

Claudette Kigeme, koordinator på Mothers' Union.

I Burundi ger Claudette Kigeme de verktyg som behövs för att klara försörjningen.

Burundi är ett av världens fattigaste länder. Av landets 8,9 miljoner invånare lever 93 procent på mindre än två dollar om dagen.

Fattigdom, hälsoproblem, alfabetism och brister i såväl utbildning som jämställd-

het och möjligheter i livet är några av de utmaningar landet står inför.

LÄKARMISSIONENS partner Mothers' Union har ett tydligt uppdrag: att hjälpa kvinnor att lära sig läsa, skriva

och räkna, och hitta sätt att tjäna egna pengar.

”I MITT DAGLIGA arbete träffar jag regelbundet kvinnor i svåra situationer, och får uppleva både lidande och glädje. När jag ser glädjen hos mammor som kan läsa och skriva för första gången kan jag knappt hålla tårarna tillbaka” säger Claudette Kigeme, koordinator på Mothers' Union.

Stödet från svenska givare har redan sett till tusentals mammor tjäna tillräckligt med pengar för att ge sina barn ordentligt med mat varje dag och betala deras skolavgifter. Men fler behöver vår hjälp.

En andel i projektet kostar 140 kronor. Swisha din gåva till 90 00 217 och skriv Burundi, eller gå in och ge en gåva via Läkarmissionens gåvoshop.

Så handlar du i vår gåvoshop

Det är inte lätt att köpa presenter till den som redan har ”allt”, eller som inte gillar prylar. Då är det perfekt att använda Läkarmissionens fina presentbutik på nätet. Där hittar du konkreta hjälpinsatser att ge bort – eller välja när du själv vill ge en gåva till

ett särskilt biståndsprojekt. Där finns något för varje plånbok, från 50 kronor och upp. Gåvan gör gott för den som ger, och den som får, samtidigt som den gör stor nytta. Enklast är att beställa via vår hemsida, lakarmissionen.se/gavoshop. Välj vilket projekt du vill stödja, och antal. Följ sedan instruktionerna för betalning. Du kan betala via din internet-

bank, med bankkort eller med inbetalningskort. Ange om du vill ha ett gåvobevis och lägg då in din personliga hälsning. Gåvobeviset kan du få som en pdf att mejla vidare eller att skriva ut. Du kan även välja att beställa ett gåvobevis som trycks och skickas till den adress du anger.



Lätt

	6			8		3	2	
8	7		6	5				1
				3			8	
5	2		7					6
7	1			9				
			8			7	1	
					1		5	3
				2	9			
1	3	9						6

Medelsvår

	4	6		1		5	2	
5			4	8				
1	3	9	5					8
	9		1			2	7	
				3		4	5	
7		4	8					1
						6	7	
4				3	5	9		
	1	2	7	9		4		

Fyll i de tomma rutorna så att alla siffror från 1-9 finns med i varje lodrät och vågrät rad, samt i varje fält med 9 rutor.



Krysslösning februari

Här är det rätta svaret på korsordet i februari-numret 2018. Ett stort grattis till Mats Englund, Roland Bergström och Carl-Arne Johanson som vann Dagny Carlssons bok *Livet enligt Dagny - i huvudet på en hundraåring*.



TV-TIPS

Missa inte Mammagalan på Kanal 5 söndagen 27 maj klockan 20-22.



FOTO: JOSHUA RODRIGUEZ

Konstruktör: Text & Bild Lars Fridestig

Klipp ut och skicka!

Ges ut av Läkarmissionen och är en organisations- och medlemstidning

Direktor: Johan Lilja

Ansvarig utgivare: Conny Sjöberg

Information: Eva Nordenstam von Delwig

Bistandsprojekt: Helena Höij
 Medlems- och givarservice: info@lakarmissionen.se
 Postadress: Läkarmissionen, 162 88 Vällingby
 Telefon: 08-620 02 00 växel
 Hemsida: www.lakarmissionen.se
 Produktion: Swedmedia

Redaktör: Therese Hedlund
 Redigering: Peter Wickberg
 Omslagsfoto: Fredrik Sandberg/TT
 Postadress: Swedmedia/ Svenska Journalen, 105 36 Stockholm
 e-postadress: svenskajournalen@swedmedia.se

Annonsbokning: Dicran Sarafian dicran.sarafian@lakarmissionen.se
 Tryckeri: V-TAB, Vimmerby

Gåvor till Läkarmissionen på plusgiro 90 00 21 -7
 Swish: 90 00 217
 SMS: Skicka LM100 till 729 72 så bidrar du med 100 kronor.

Aprilkrysset

Du behöver inte skicka in hela krysset. Fyll bara i tävlingskupongen här bredvid eller skriv svaren på ett vykort. Skicka till: Swedmedia, 105 36 Stockholm. Märk kuvertet "Journalenkrysset nummer 2, 2018". Senast den 4 maj vill vi ha ditt svar. De tre först öppnade rätta lösningarna vinner boken *Sluta aldrig gå - från gatan i Sao Paulo till Vindeln i Norrland* av Christina Rickardsson.

Namn

Adress

Postadress



MAMMAGALAN

HYLLA VÄRLDENS MAMMOR PÅ MORS DAG!

Den 27 maj, på mors dag, händer något stort för allra första gången. Samma dag som vi firar våra egna mammor, får du tillfälle att följa med på Läkarmissionens arbete med mammor runt om i världen i en direktsänd TV-gala!

Många av våra projekt handlar om att ge utsatta kvinnor och flickor möjlighet till utbildning, vård, självbestämmande och inflytande. Att investera i mammorna skapar konkret och hållbar förändring, det vet vi. För att fortsätta vårt långsiktiga arbete behöver vi bli ännu fler som hjälper till, därför kommer Mammagalan att ha ett stort fokus på att rekrytera nya månadsgivare.

Samla familjen framför tv:n och känn dig stolt över att du är med och gör vårt arbete möjligt!

Mammagalan direktsänds på mors dag den 27 maj

klockan 20.00 i Kanal 5. Missa inte det!



Läkarmissionen
läkarmissionen.se